

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3ObdoG/2/2020
Identifikačné číslo spisu: 1216204522
Dátum vydania rozhodnutia: 27.05.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Veselá Zemaníková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:1216204522.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: MACHO consulting, s. r. o., so sídlom Exnárova 28, 821 03 Bratislava, IČO: 45 940 665, zastúpeného advokátskou kanceláriou JUDr. Rudolf Adamčík, advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Liptovská 2/A, 821 09 Bratislava, IČO: 50 035 592, proti žalovanému: ING STEEL, spol. s r.o., so sídlom Tomášiková 17, 820 09 Bratislava, IČO: 17 320 429, zastúpeného advokátskou kanceláriou RASLEGAL, s. r. o., so sídlom Mostová 2, 811 02 Bratislava - Staré mesto, IČO: 36 855 561, o zaplatenie 135 175,26 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 24Cb/68/2016, o dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava II zo dňa 5. februára 2020, č. k. 24Cb/68/2016-626 v znení opravného uznesenia Okresného súdu Bratislava II z 21. februára 2020, č. k. 24Cb/68/2016-631, takto

rozhodol:

Senát 3 O Najvyššieho súdu Slovenskej republiky postupuje vec na konanie a rozhodnutie veľkému senátu obchodnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava II (ďalej len „okresný súd“) uznesením z 5. februára 2020, č. k. 24Cb/68/2016-626 v znení opravného uznesenia okresného súdu z 21. februára 2020, č. k. 24Cb/68/2016-631 na námietku žalovaného nepripustil vstup obchodnej spoločnosti S - PROGRESS, s.r.o., so sídlom Cintorínska 30, Bratislava, IČO: 35 733 829 (ďalej aj „intervenient“), do konania ako intervenienta na strane žalobcu.

1.1. V odôvodnení rozhodnutia okresný súd uviedol, že intervenient dostatočným spôsobom neosvedčil svoj právny záujem na výsledku konania, keďže nepreukázal a ani netvrdil žiadny hmotnoprávny vzťah so žalobcom. Intervenient len poukázal na ustanovenie zmluvy o postúpení pohľadávok, ktoré môže ovplyvniť vyplatenie jeho odplaty za postúpenie pohľadávok. V danom prípade ide o zaplatenie sumy 135 175,26 eur vyplývajúcej zo zmluvy o dielo.

1.2. Intervenient v predmetnom spore pôvodne vystupoval ako žalobca, pričom počas konania uzatvoril so súčasným žalobcom ako postupníkom zmluvu o postúpení pohľadávky, z ktorej vyplýva, že časť dohodnutej odplaty bude vyplatená až po rozhodnutí súdu o priznaní žalovanej pohľadávky. Rozsudok súdu vo veci nebude v žiadnom prípade záväzný pre intervenienta, pričom okresný súd zdôraznil, že intervenient si predmetnú zmluvnú podmienku sám dohodol v zmluve. Jeho povinnosťou bolo odovzdať

(súčasnému) žalobcovi všetky dokumenty a informácie, ktoré majú zabezpečiť, aby si žalobca pohľadávku uplatnil v súdnom konaní. Intervenient však vôbec neosvedčil, v čom inom je jeho záujem na výsledku sporu, ako na vyplatení odmeny, ktorú si sám dohodol na základe zmluvnej voľnosti a vopred musel vedieť, že ak v konaní nebude úspešný, nebude mu vyplatená odmena v celom rozsahu. Táto skutočnosť však nedáva predmetnej obchodnej spoločnosti oprávnenie vystupovať v spore ako intervenient.

1.3. Okresný súd skonštatoval, že ako intervenient môže v spore vystupovať taký subjekt, ktorý by bol rozsudkom nejakým spôsobom dotknutý, ovplyvnilo by to jeho postavenie, za čo však nemožno považovať nenaplnenie odkladacej podmienky v zmluve. Preto okresný súd uzavrel, že intervenient žiadnym spôsobom neosvedčil svoj právny záujem na výsledku konania.

2. Proti uzneseniu okresného súdu podal dňa 31. marca 2020 dovolanie podľa ustanovenia § 458 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C. s. p.“) generálny prokurátor Slovenskej republiky (ďalej len „generálny prokurátor“), ktorým žiadal, aby dovolací súd napadnuté uznesenie okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

2.1. V dovolaní uviedol, že podnet na podanie mimoriadneho opravného prostriedku podala obchodná spoločnosť S - PROGRESS, s.r.o., ktorej vstup do konania ako intervenienta na strane žalobcu okresný súd napadnutým uznesením nepripustil. Legitimáciu súdom nepripusteného intervenienta na podanie podnetu na podanie dovolania generálneho prokurátora vyvodzoval z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ v príslušnom gramatickom tvare) zo dňa 28. novembra 2019, sp. zn. 4CdoGp/1/2019.

2.2. V dovolaní označil generálny prokurátor závery okresného súdu za neudržateľné, pričom uviedol, že pri svojom rozhodovaní mal osvedčené, že právny vzťah intervenienta a žalobcu je vzťahom medzi postupcom a postupníkom na základe zmluvy o postúpení pohľadávky. Je pritom evidentné, že ak je žalobcom postupník, postupca má zásade vždy právny záujem na výsledku sporu podľa § 81 C. s. p. a môže dôvodne vstúpiť do sporu ako intervenient na strane žalobcu. Právny záujem intervenienta na výsledku sporu treba hodnotiť podľa toho, či je záväznosť rozsudku subjektívna (rozsudok nebude pre intervenienta záväzný) alebo rozšírená (rozsudok bude záväzný aj pre intervenienta). V prípade subjektívnej záväznosti rozsudku je právny záujem intervenienta na výsledku sporu daný vtedy, ak sú splnené dve podmienky, a to:

- ak strana, ktorú intervenient podporuje, spor prehrá, môže to vyústiť do vzniku sekundárneho sporu medzi touto (podporovanou) stranou a intervenientom,
- intervenovaný spor má pre sekundárny spor význam ako otázka predbežná.

2.3. V rozhodovanom spore bude podľa dovolateľa rozsudok záväzný subjektívne. Poukázal pritom na znenie ustanovenia § 527 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého pri odplatnom postúpení zodpovedá postupca postupníkovi, ak sa postupník nestal veriteľom postúpenej pohľadávky. Ak postupník žaluje dlžníka a tento spor prehrá, znamená to, že postupník sa nestal veriteľom postúpenej pohľadávky. Zodpovednosť voči postupcovi môže postupník uplatniť žalobou a v tomto spore bude predbežnou otázkou, či sa postupník stal veriteľom postúpenej pohľadávky, t. j. otázka, ktorá je výsledkom primárneho sporu. V danom prípade sa pritom jednalo o odplatné postúpenie pohľadávky, a preto postupca má právny záujem na výsledku intervenovaného sporu. Jeho vstup do sporu na strane žalobcu mal súd prvej inštancie správne vyhodnotiť ako prípustný.

2.4. V dovolaní generálny prokurátor zároveň vytýkal okresnému súdu, že jeho právne pochybenie je neudržateľné, a to preto, že odôvodnenie jeho uznesenia nepredstavuje žiadnu rozpoznanú právnu argumentáciu a zároveň preto, že jeho postoj de facto totálne znefunkčňuje právnu úpravu intervencie, keďže ak by sa pripustilo, že právny záujem intervenienta pri subjektívnej záväznosti rozsudku nie je daný za okolností existujúcich v súdenom prípade, sotva by bolo možné nájsť prípad, na ktorý by bola právna úprava intervencie aplikovateľná.

3. Žalobca sa k dovolaniu generálneho prokurátora v lehote určenej dovolacím súdom (t. j. do 15. mája 2020) písomne nevyjadril.

4. Žalovaný vo vyjadrení zo 6. mája 2020 navrhol dovolanie generálneho prokurátora ako neprípustné odmietnuť.

4.1. Vo svojom vyjadrení poukázal na to, že podnet na podanie generálneho prokurátora môže podať výlučne strana sporu. Subjekt, ktorý sa snaží v konaní vystupovať ako intervenient, takéto oprávnenie podľa zákona nemá. Zároveň žalovaný poukázal na to, že intervenient sa prostredníctvom dovolania generálneho prokurátora snaží obchádzať platnú právnu úpravu, ktorá nepripúšťa podanie odvolania proti uzneseniu o neprípustnosti vstupu intervenienta do konania. Podané dovolanie tak má charakteristické prvky tzv. skrytého odvolania.

4.2. Žalovaný vytkol dovolateľovi, že z jeho strany ide o porušenie právomoci generálneho prokurátora, keď neprípustne zasahuje do súdnej moci, nakoľko ho k podaniu dovolania primäla akási širšia znalosť skutkových okolností prípadu, ktorú však nemal odkiaľ získať, keďže nikdy nenahliadol do súdneho spisu a vec nemá žiadny verejnoprávny rozmer. Uvedenú skutočnosť hodnotí žalovaný ako alarmujúcu, keď sa generálny prokurátor stavia z pozície moci v súkromnoprávnom spore do presadzovania majetkových záujmov jednej zo sporových strán.

4.3. Taktiež žalovaný poukázal na to, že argumentácia generálneho prokurátora nemôže obstať ani z vecného hľadiska, keďže intervencia nemá v predmetnom spore žiadny význam. Pri postúpení pohľadávky neexistuje žiadny priestor pre využitie inštitútu intervencie. Opačný názor by totiž zakladal právny stav, kedy by na jednej strane sporu mohlo vystupovať neobmedzené množstvo intervenientov len s odôvodnením, že si v rámci svojich vzťahov upravili inštitút ručenia za postupované právo a tým zneužívať procesné inštitúty, ktoré sú intervenientovi priznané. Generálny prokurátor si pritom nesprávne stotožňuje prehru žalobcu v spore s tým, že dôjde k naplneniu ustanovenia § 527 ods. 1 Občianskeho zákonníka v internom vzťahu medzi postupcom a postupníkom. Uvedený záver však nemožno konštatovať a už v žiadnom prípade tým nie je možné založiť akúsi subjektívnu záväznosť rozsudku vo veci samej. Podľa logiky argumentácie generálneho prokurátora by totiž mali mať možnosť do prebiehajúceho sporu vstúpiť aj všetci dodávatelia jednotlivých tvrdených čiastkových plnení zhotoviteľa (kobercov, maľoviek, vzduchotechniky, električky a pod.), pretože ak sa ukáže neúspech žalobcu, bude rozsudok subjektívne záväzný aj pre nich, čo je podľa žalovaného absolútne nesprávne.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (podľa § 35 C. s. p.), po zistení, že dovolanie podal včas generálny prokurátor, pristúpil k skúmaniu splnenia podmienok prípustnosti dovolania.

6. Dovolateľ pri odôvodňovaní svojej legitímácie na podanie dovolania generálneho prokurátora (a pri odôvodňovaní legitímácie „do sporu neprípustného“ intervenienta na podanie spôsobilého podnetu na podanie dovolania generálneho prokurátora) poukázal na rozhodnutie senátu občianskoprávneho kolégia najvyššieho senátu 4 C, konkrétne na jeho uznesenie z 28. novembra 2019, sp. zn. 4CdoGp/1/2019.

6.1. V predmetnom uznesení vyhodnotil senát občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu 4 C dovolanie generálneho prokurátora ako dovolanie podané oprávneným subjektom, pričom v odôvodnení uznesenia (bod 18.) uviedol, že „zastáva názor, podľa ktorého ustanovenie § 458 ods. 1 C. s. p. pripúšťa interpretáciu, v zmysle ktorej by generálny prokurátor (ak dospeje k záveru o existencii fundamentálnej procesnej vady) bol oprávnený podať dovolanie generálneho prokurátora vtedy, keď strana sporu nemohla predtým sama svojou procesnou aktivitou - v tomto prípade podaním odvolania - dosiahnuť nápravu procesnej vady alebo nesprávnosti a domáť sa ochrany svojich práv. Dovolací súd poukazuje na vyššie citovaný nález Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“ v príslušnom gramatickom tvare) sp. zn. III. ÚS 331/2006, kde ústavný súd vyjadril záver, podľa ktorého ochrana poskytovaná mimoriadnym opravným prostriedkom subjektu odlišného od účastníka konania je prípustná vtedy, ak osoba, ktorá sa domáha podania takéhoto mimoriadneho opravného prostriedku, nemala k dispozícii zákonom dovolené a efektívne prostriedky na ochranu svojich práv a zákonom chránených záujmov (najmä podaním niektorého z opravných prostriedkov vrátane mimoriadnych opravných prostriedkov). V predmetnom prípade intervenient nemal možnosť podať odvolanie voči uzneseniu okresného súdu o neprípustnosti jeho vstupu do konania a tak nemohol využiť opravné prostriedky na ochranu svojich práv a zákonom chránených záujmov.“

7. Senát obchodnoprávneho kolégia najvyššieho súdu 3 O poukazuje na to, že v rozhodovacej činnosti najvyššieho súdu bol - v rozhodnutí vydanom skôr než vyššie citované uznesenie sp. zn. 4CdoGp/1/2019 - prezentovaný opačný právny názor, a to v uznesení z 26. septembra 2019, sp. zn. 2ObdoG/2/2017. V predmetnom uznesení senát obchodnoprávneho kolégia najvyššieho súdu 2 O (v

bodoch 23. až 25. odôvodnenia) uviedol, že „v rámci posúdenia zachovania lehoty na podanie dovolania generálneho prokurátora, jeho podania oprávneným subjektom na základe podnetu procesnej strany dovolací súd konštatuje, že v prejednávanej veci uvedené podmienky splnené nie sú.

Podľa § 438 ods. 3 C. s. p. (správne má byť podľa § 458 ods. 3 C. s. p. - pozn. senátu obchodnoprávneho kolégia najvyššieho súdu 3 O), generálny prokurátor podá dovolanie iba na základe podnetu strany. Stranami sú žalobca a žalovaný (§ 60 C. s. p.). Intervenient je ten, kto sa zúčastňuje na konaní popri žalobcovi alebo žalovanom a má právny záujem na výsledku konania (§ 81 C. s. p.).

Dovolací súd dospel k záveru, že podnet na podanie dovolania generálneho prokurátora podal subjekt, ktorý na to nie je oprávnený, nakoľko intervenient nie je stranou sporu. Týmto nie je splnená základná podmienka na prejednanie dovolania generálneho prokurátora, z ktorého dôvodu dovolací súd pristúpiť ani ku skúmaniu princípu subsidiarity, a to či strana sporu využila všetky dostupné prostriedky nápravy pred podaním podnetu na podanie dovolania. Keďže intervenient ako subjekt podávajúci podnet na podanie dovolania, nie je stranou sporu, nemohol mu byť odňatý napadnutým rozhodnutím ani prístup k právu na súdnu ochranu.“

7.1. Uznesenie najvyššieho súdu z 26. septembra 2019, sp. zn. 2ObdoG/2/2017 bolo publikované aj v odbornom časopise Zo súdnej praxe 2/2020 pod č. 15/2020 s poznámkou v znení: „dovolací súd musel riešiť dilemu, či je vôbec možné ku korekcii zjavne nesprávneho postupu súdu prvej inštancie pristúpiť, keď samotná úprava ustanovenie § 458 ods. 3 C. s. p. hovorí, že generálny prokurátor podá dovolanie iba na základe podnetu strany. Taká úprava bola reakciou aj na rozhodovaciu prax Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“), ústavného súdu a najvyššieho súdu, keďže ide o skutočne mimoriadny prostriedok zabezpečenia práv strán sporu a zákonodarca dospel k záveru, že len tieto môžu oň požiadať a podať podnet na podanie dovolania generálneho prokurátora. Pôvodne v Občianskom súdnom poriadku (ďalej aj „O. s. p.“) upravené mimoriadne dovolanie obsahovalo úpravu v ustanovení § 243e ods. 1 O. s. p., podľa ktorej generálny prokurátor mohol podať tento opravný prostriedok na základe podnetu účastníka konania, osoby dotknutej rozhodnutím súdu alebo osoby poškodenej rozhodnutím súdu. Iná osoba ako strana sporu má v súčasnosti právo podať podnet len postupom podľa § 80 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku (tu generálny prokurátor podá dovolanie ako na základe podnetu účastníka, tak aj osoby dotknutej právoplatným rozhodnutím súdu; podľa ods. 2 aj bez podnetu vo veciach, v ktorých môže prokurátor do konania vstúpiť, a to aj vtedy, ak prokurátor do konania nevstúpil). Keďže interpretácia právnej normy v tomto prípade neumožnila rozšíriť okruh osôb oprávnených na podanie podnetu, dovolací súd dospel k záveru, že podnet podal subjekt, ktorý nemá návrhovú kompetenciu, čím nebola splnená základná podmienka na prerokovanie dovolania generálneho prokurátora.“

7.2. V tejto súvislosti považuje vo veci rozhodujúci senát dovolacieho súdu za potrebné poukázať na účelové konanie generálneho prokurátora, ktorý vo svojom dovolaní poukázal iba na rozhodnutie, ktoré bolo vydané v jeho prospech (4CdoGp/1/2019), avšak existenciu skoršieho rozhodnutia dovolacieho súdu s opačným právnym názorom (2ObdoG/2/2017) v podanom mimoriadnom opravnom prostriedku zamlčal.

8. Za tejto procesnej situácie je zrejmé, že už senát občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu 4 C bol povinný pred vydaním svojho rozhodnutia (s právnymi závermi odlišnými od záverov vyslovených v uznesení 2ObdoG/2/2017) postupovať spôsobom predpokladaným v ustanovení § 48 ods. 1 C. s. p. (a predložiť na rozhodnutie veľkému senátu).

8.1. Nesplnenie tejto povinnosti senátom občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu 4 C však nezbavuje senát obchodnoprávneho kolégia najvyššieho súdu 3 O zákonnej povinnosti predložiť vec na prejednanie a rozhodnutie veľkému senátu obchodnoprávneho kolégia najvyššieho súdu podľa § 48 ods. 1 C. s. p., nakoľko priklonenie sa k právnemu záveru vyjadrenému v jednom z vyššie citovaných rozhodnutí automaticky znamená odklon od právneho záveru, ktorý bol vyjadrený v druhom rozhodnutí.

Posúdenie veci trojčlenným senátom 3 O obchodnoprávneho kolégia najvyššieho súdu

9. Vo veci rozhodujúci senát dovolacieho súdu sa nestotožňuje s právnym záverom, ktorý bol prezentovaný v uznesení z 28. novembra 2019, sp. zn. 4CdoGp/1/2019, a to, že dovolanie generálneho prokurátora je procesne prípustné vtedy, ak podnet na jeho podanie podal (do konania nepripustený)

intervenient.

9.1. Naopak za správny - a s právnou úpravou dovolacieho konania konformný - považuje senát obchodnoprávneho kolégia najvyššieho súdu 3 O právny názor vyslovený v uznesení z 26. septembra 2019, sp. zn. 2ObdoG/2/2017, v zmysle ktorého intervenient nie je oprávnený na podanie podnetu na podanie dovolania generálneho prokurátora.

10. Na odôvodnenie predmetného právneho názoru dovolací súd uvádza nasledovné:

11. Podľa ustanovenia § 458 ods. 1 C. s. p., proti právoplatnému rozhodnutiu súdu je prípustné dovolanie generálneho prokurátora, ak to vyžaduje ochrana práv a túto ochranu nemožno v čase podania dovolania generálneho prokurátora dosiahnuť inými právnymi prostriedkami.

11.1. Dovolanie generálneho prokurátora je prípustné iba za predpokladu, že právoplatné rozhodnutie súdu porušuje právo na spravodlivý proces alebo trpí vadami, ktoré majú za následok závažné porušenie práva spočívajúce v právnych záveroch, ktoré sú svojvoľné alebo neudržateľné a ak potreba zrušiť rozhodnutie prevyšuje nad záujmom zachovania jeho nezmeniteľnosti a nad princípom právnej istoty (ods. 2).

11.2. Generálny prokurátor podá dovolanie iba na základe podnetu strany (ods. 3).

11.3. Podľa ustanovenia § 60 C. s. p., stranami sú žalobca a žalovaný.

11.4. Podľa ustanovenia § 81 C. s. p., intervenient je ten, kto sa zúčastňuje na konaní popri žalobcovi alebo žalovanom a má právny záujem na výsledku konania.

12. Pozitívne vymedzenie prípustnosti dovolania generálneho prokurátora je upravené v ustanovení § 458 C. s. p. V zmysle predmetného zákonného ustanovenia musia byť pre prípustnosť dovolania splnené súčasne štyri kumulatívne podmienky, ktorými sú:

I. existencia právoplatného rozhodnutia súdu;

II. vyžaduje to ochrana práv a túto ochranu nemožno dosiahnuť v čase jeho podania inými právnymi prostriedkami;

III. právoplatné rozhodnutie súdu porušuje právo na spravodlivý proces, alebo trpí vadami, ktoré majú za následok závažné porušenie práva spočívajúce v právnych záveroch, ktoré sú svojvoľné alebo neudržateľné a ak potreba zrušiť právoplatné rozhodnutie prevyšuje záujem zachovania princípu právnej istoty a nezmeniteľnosti rozhodnutia; a

IV. nevyhnutnosť existencie podnetu na podanie dovolania stranou sporu, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané.

12.1. Ak čo i len jedna z vyššie uvedených zákonných podmienok nie je naplnená, dovolanie generálneho prokurátora nie je procesné prípustné a dovolací súd také dovolanie odmietne ako neprípustné podľa ustanovenia § 447 písm. c/ C. s. p. v spojení s § 464 C. s. p. bez toho, aby sa zaoberal dôvodmi uvedenými generálnym prokurátorom v jeho dovolaní.

13. Vo veci rozhodujúci senát dovolacieho súdu zároveň poukazuje na svoje skoršie rozhodnutie - na uznesenie z 27. marca 2019, sp. zn. 3ObdoG/1/2018 - v ktorom skonštatoval, že:

„Pri podaní dovolania generálneho prokurátora dochádza k popretiu jedného zo základných princípov civilného sporového konania, ktorým je dispozičný princíp obsiahnutý v článku 7 Základných princípov Civilného sporového poriadku - keďže podanie, resp. nepodanie generálneho prokurátora nie je v dispozícii strany sporu, ale výlučne na voľnej úvahe generálneho prokurátora - ako to vyplýva z rozhodovacej činnosti ústavného súdu (viď napr. IV. ÚS 344/2004), ktoré sa týka mimoriadneho dovolania podľa § 243e a nasl. O. s. p., ale je aplikovateľné aj na inštitút dovolania generálneho prokurátora podľa ustanovenia § 458 a nasl. C. s. p. Túto skutočnosť možno rovnako vyvodiť aj z rozsudku ESLP z 9. júna 2015 vo veci DRAFT-OVA, a.s. proti Slovenskej republike (sťažnosť č. 72493/10 body 35 až 38 odôvodnenia), z ktorého je zrejmé, že v inej veci obdobne tej, ktorá bola predmetom konania pred ESLP, z totožných dôvodov, generálny prokurátor, mimoriadne dovolanie nepodal.

Dispozičný princíp pri inštitúte dovolania generálneho prokurátora je - hoc v obmedzenej miere - vyjadrený v podnete na podanie dovolania generálneho prokurátora, ktorý súvisí s tým, že odstraňovanie nedostatkov rozhodnutia a konania jemu predchádzajúceho prostredníctvom mimoriadnych opravných

prostriedkov má byť v dispozícii stranám sporu. Strana sporu je tak povinná v podnete na podanie dovolania generálneho prokurátora uviesť všetko, čo vytýka rozhodnutiu súdu, proti ktorému podnet na podanie dovolania generálneho prokurátora smeruje - alebo konania, ktoré k jeho vydaniu predchádzalo.

Existencia podnetu strany na podanie dovolania generálneho prokurátora je nevyhnutným predpokladom pre podanie tohto mimoriadneho opravného prostriedku generálnym prokurátorom. Zároveň oprávnenie generálneho prokurátora na podanie dovolania generálneho prokurátora (okrem existencie podnetu) je zákonom limitované vo vzťahu ku konkrétnemu výroku súdneho rozhodnutia, ktorý strana sporu v svojom podnete namieta, resp. spochybňuje.

Pokiaľ ide o viazanosť generálneho prokurátora podnetom pri podaní generálneho prokurátora, pri podaní dovolania generálneho prokurátora, túto podmienku je nevyhnutné v civilnom sporovom konaní posudzovať nie formálne - teda, či strana sporu nejaký podnet podala - ale z materiálneho hľadiska.

Podnet na podanie dovolania generálneho prokurátora zakladá zákonné oprávnenie generálneho prokurátora ako tretieho subjektu odlišného od strán sporu zasiahnuť do civilného sporového konania podaním mimoriadneho opravného prostriedku. Pri podaní dovolania generálneho prokurátora je generálny prokurátor povinný rešpektovať dispozičný princíp typický pre sporové konanie a pri využití svojej právomoci - ktorá mu ako štátnemu orgánu umožňuje zasiahnuť do civilného sporového konania - je oprávnený podať dovolanie podľa ustanovenia § 458 a nasl. C.s.p. len z dôvodu, ktoré boli stranou uvedené v podnete. Výlučne v takom prípade je splnená podmienka upravená v ustanovení § 458 ods. 3 C. s. p. a to podanie dovolania na základe podnetu strany.“

13.1. Citované východiská sú relevantné a plne aplikovateľné aj v rozhodovanom spore.

14. Ako už bolo uvedené vyššie, jednou zo základných podmienok prípustnosti dovolania generálneho prokurátora podľa § 458 ods. 3 C. s. p. je existencia podnetu strany na jeho podanie.

14.1. Definícia strany sporu je obsiahnutá v ustanovení § 60 C. s. p., v zmysle ktorého stranami sporu sú len žalobca a žalovaný. Podnet na podanie dovolania generálneho prokurátora tak v sporovom konaní môžu podať len žalobca a žalovaný, podľa výsledku sporu, resp. podľa charakteru rozhodnutia, a to tá strana, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané.

14.2. Intervenient je subjektom odlišným od žalobcu, resp. žalovaného, preto mu Civilný sporový poriadok neumožňuje podať spôsobilý podnet na podanie dovolania generálneho prokurátora. Ak generálny prokurátor si predmetnú skutočnosť vyhodnotí pri podaní dovolania opačne, nemá to vplyv na záver dovolacieho súdu o nesplnení podmienok prípustnosti dovolania podľa § 458 C. s. p.

15. Dovolací súd uvádza, že už samotné dovolanie generálneho prokurátora ako mimoriadny opravný prostriedok podávaný generálnym prokurátorom ako štátnym orgánom (t. j. subjektom odlišným od strán sporu) nepriaznivo zasahuje do práva na spravodlivé súdne konanie, čo vyplýva aj z jednotlivých rozhodnutí ESLP.

15.1. V rozsudku z 9. júna 2015 vo veci COMPCAR, s.r.o. proti Slovenskej republike (sťažnosť č. 25132/13) ESLP skonštatoval, že mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora bolo vnímané iba ako ďalšie odvolanie, inými slovami maskované odvolanie, čo vyhodnotil ako porušenie čl. 6 ods. 1 Dohovoru.

15.2. V ďalšom rozsudku z 9. júna 2015 [vo veci PSMA, spol. s r.o. proti Slovenskej republike (sťažnosť č. 42533/11)] ESLP okrem iného dospel k záveru, že zásah štátneho orgánu v mene účastníka súkromnoprávneho konania principiálne vyvoláva obavy podľa Dohovoru.

15.3. Rovnaký záver o porušení princípu právnej istoty a princípu rovnosti zbraní v prípade zrušenia rozhodnutí súdov nižšej inštancie na základe zásahu generálneho prokurátora ako štátneho orgánu podaním mimoriadneho dovolania obsahovo predstavujúceho tzv. ďalšie odvolanie do súkromnoprávneho sporu vyslovil ESLP aj v treťom rozsudku z 9. júna 2015 vo veci DRAFT-OVA, a.s. proti Slovenskej republike (sťažnosť č. 72493/10).

16. Aj z vyššie uvedenej judikatúry ESLP vyplýva, že pokiaľ bola v právnej úprave ponechaná možnosť štátneho orgánu (generálneho prokurátora) napádať právoplatné rozhodnutia všeobecných súdov, musí súd rozhodujúci o mimoriadnom opravnom prostriedku (o dovolaní generálneho prokurátora) pristupovať k posúdeniu podmienok jeho prípustnosti reštriktívne v medziach právnej úpravy, a nie naopak túto právomoc generálneho prokurátora (nad rámec zákonnej úpravy) rozširovať.

16.1. Uvedenému zodpovedá aj zúženie okruhu subjektov, ktoré sú oprávnené podať generálnemu prokurátorovi podnet na podanie dovolania podľa § 458 a nasl. C. s. p. v porovnaní s právnou úpravou účinnou do 30. júna 2016, keď podľa ustanovenia § 243e ods. 1 O. s. p. mohol dať generálnemu prokurátorovi podnet na podanie mimoriadneho dovolania účastník konania, osoba dotknutá rozhodnutím súdu alebo osoba poškodená rozhodnutím súdu. Podľa § 458 ods. 3 C. s. p. zákon v sporovom konaní toto oprávnenie priznáva len strane sporu (širší okruh subjektov oprávnených podať podnet je obsiahnutý len v mimosporových konaniach s poukazom na znenie ustanovenia § 80 Civilného mimosporového poriadku - pozn. dovolacieho súdu).

16.2. Rovnako aj z odbornej literatúry vyplýva, že „oprávnenie podať podnet generálnemu prokurátorovi priznáva zákon výlučne strane. Zákon, na rozdiel od Civilného mimosporového poriadku, nepriznáva právo na podanie podnetu generálnemu prokurátorovi osobe, ktorej práva a oprávnené záujmy boli rozhodnutím súdu poškodené alebo ktorá bola právoplatným rozhodnutím súdu priamo dotknutá. Rovnako z dôvodu, že zákon sa týka výlučne sporového konania, nie je upravená prípustnosť podania dovolania generálneho prokurátora bez podnetu strany“ (Števíček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, s. 1450.).

17. Intervenient pritom môže spadať maximálne do okruhu osôb, ktorých práva boli rozhodnutím súdu poškodené, prípadne do okruhu osôb, ktorých práva boli rozhodnutím súdu priamo dotknuté. Tieto okruhy subjektov (t. j. vrátane intervenienta) však nemôžu podať spôsobilý podnet na podanie dovolania generálneho prokurátora v sporovom konaní. Tento záver platí aj v prípade, ak by zásah do práv intervenienta právoplatným rozhodnutím súdu bol takej intenzity, že by došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces.

17.1. Dovolací súd poukazuje na znenie článku 46 ods. 1 ústavy, v zmysle ktorého každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky. Uvedenému zodpovedá aj čl. 51 ods. 1 ústavy, podľa ktorého domáhať sa práv uvedených v čl. 35, 36, 37 ods. 4, čl. 38 až 42 a čl. 44 až 46 tejto ústavy sa možno len v medziach zákonov, ktoré tieto ustanovenia vykonávajú.

17.2. Z uvedeného je tak zrejmé, že právo na súdnu ochranu nie je absolútne, ale tohto práva sa možno domáhať len v zákonomnom rámci. Uvedené v nadväznosti na rozhodovaný spor znamená, že ak súd prvej inštancie uznesením neprípustí vstup intervenienta do konania, proti ktorému nie je prípustné odvolanie (k tomu viď § 355 ods. 2 v spojení s § 357 C. s. p.), nie je možné automaticky dospieť k záveru, že by malo byť proti predmetnému uzneseniu prípustné dovolanie generálneho prokurátora, ako to urobil senát občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu 4 C v uznesení z 28. novembra 2019, sp. zn. 4CdoGp/1/2019. Práve naopak, je potrebné prednostne vychádzať z právnej úpravy obsiahnutej v ustanoveniach § 458 a nasl. C. s. p. (ako to vyplýva aj z čl. 46 ods. 1 a čl. 51 ods. 1 ústavy). Keďže intervenient nedisponuje oprávnením na podanie podnetu na podanie dovolania generálneho prokurátora (ktorým disponuje len strana sporu s poukazom na znenie odseku 3 ustanovenia § 458 C. s. p.), nemôže byť dovolanie generálneho prokurátora podané na základe podnetu intervenienta procesne prípustné, hoci intervenient nemal k dispozícii ani iný právny prostriedok nápravy, ktorým by bolo možné zvrátiť uznesenie súdu prvej inštancie o neprípustnosti jeho vstupu do konania.

17.3. V tejto súvislosti je potrebné si uvedomiť, že v konaní, predmetom ktorého je spor o občianske práva a záväzky, Dohovor ani jeho dodatkové protokoly nezaručujú právo na odvolanie (t. j. nezaručujú, aby štát zriadil odvolacie a kasačné inštancie). Rovnako tak právo na odvolanie voči každému rozhodnutiu súdu prvej inštancie v civilných veciach negarantuje ani ústava. Preto pokiaľ zákon (Civilný sporový poriadok) pripúšťa podanie odvolania len proti uzneseniam taxatívne vymenovaným v ustanovení § 357 C. s. p., je to z dôvodu, že iné procesné uznesenia nepovažuje za tak závažné, aby si vyžadovali meritórny odvolací prieskum. Zákonodarca však v týchto prípadoch zakotvil poistku v podobe odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 2 C. s. p., ktorú môže strana využiť v prípade, ak by vady podľa ustanovenia § 365 ods. 1 C. s. p. - ktoré postihujú právoplatné procesné uznesenie (proti ktorému inak nie je prípustné odvolanie) - mali vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

17.4. Dovolanie generálneho prokurátora nemožno chápať ako právny inštitút, ktorý má nahrádzať odvolanie proti uzneseniam, proti ktorým odvolanie ako riadny opravný prostriedok nie je prípustné. Bolo by totiž proti logike vecí, ak by veci, ktoré zákonodarca (napr. pre ich menšiu závažnosť) vylúčil z

odvolacieho prieskumu, mali byť predmetom preskúmania najvyšším súdom na základe mimoriadneho opravného prostriedku. Z uvedeného je tak zrejmé, že generálny prokurátor má pri podávaní dovolania podľa § 458 a nasl. C. s. p. postupovať obozretne a zdržanlivo, t. j. priestor na jeho podanie je daný tam, kde súdy nižšej inštancie sa dopustili závažných pochybení (t. j. justičného omylu) a nie tam, kde sa jedná podľa jeho názoru o nesprávne právne posúdenie veci alebo o prosté procesné pochybenie, osobitne v prípade rozhodnutí, ktoré majú byť vydané výlučne súdmi prvej inštancie. Napriek tomu generálny prokurátor v naznačenom smere nepostupuje, čo dokladuje nielen rozhodovaná vec, ale aj to, že prevažná časť vecí, v ktorých bolo podané dovolanie generálneho prokurátora, boli napadnuté uznesenia súdu prvej inštancie o trovách konania, presnejšie o výške trov konania (t. j. vo veciach, ktoré majú byť pre vylúčenie odvolacieho prieskumu rozhodnuté s konečnou platnosťou súdom prvej inštancie) a z tohto dôvodu sa najvyšší súd (opätovne, ako tomu bolo v prípade mimoriadneho dovolania podľa predpisov účinných do 30. júna 2016) stáva súdom, ktorý rozhoduje o veciach, ktoré majú byť z povahy dovolacieho konania a úlohy najvyššieho súdu (zjednocovanie judikatúry a riešenie zásadných právnych otázok v rámci rozhodnutí vo veci samej) z dovolacieho prieskumu vylúčené (k tomu viď aj uznesenie zo 14. júna 2017, sp. zn. 3CdoGp/2/2016, predovšetkým body 14.1. a 14.2. jeho odôvodnenia).

17.5. Odlišná situácia by mohla podľa dovolacieho súdu nastať jedine v prípade, ak by podnet na podanie dovolania generálneho prokurátora podala strana sporu, na ktorej mal intervenient vystupovať (v rozhodovanom spore však o takú situáciu nešlo - pozn. dovolacieho súdu).

17.6. Len ako poznámku k uvedenému dáva do pozornosti, že prístup intervenienta k dovolaniu ako mimoriadnemu opravnému prostriedku je obmedzený, aj pokiaľ ide o rozhodovanie vo veci samej, keďže podľa § 425 C. s. p. dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77. V predmetnom spore sa o taký prípad nejedná, preto nemôže byť akceptovaný taký postup, že pokiaľ určitým subjektom zákon nepriznáva právo podať dovolanie, bola takáto výslovná právna úprava obchádzaná prostredníctvom inštitútu dovolania generálneho prokurátora podľa § 458 a nasl. C. s. p. Uvedené musí platiť o to viac, ako tento mimoriadny opravný prostriedok nesmeruje proti rozhodnutiu vo veci samej, ale len voči procesnému uzneseniu (navyše vydanému súdom prvej inštancie).

18. Pre úplnosť vo veci rozhodujúci senát dovolacieho súdu poukazuje na uznesenie veľkého senátu občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu z 26. novembra 2019, sp. zn. 1VCdo/1/2019, ktorý vo vzťahu k rozširovaniu zákonným podmienkami prípustnosti dovolania (v danej veci senátom občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu 6 C - pozn. dovolacieho súdu) skonštatoval (viď body 38. až 41. odôvodnenia predmetného uznesenia), že

„V zmysle čl. 3 ods. 2 Základných princípov Civilného sporového poriadku výklad tohto zákona nesmie protirečiť tomu, čo je v jeho slovách a vetách jasné a nepochybné. Ak trojčlenný senát rozširuje dôvody prípustnosti dovolania uvedené v ustanovení § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p. o ďalší dôvod (ktorý sa má uplatniť vtedy, keď sa odvolací súd síce neodklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, avšak odkloniť sa mal), jeho výklad protirečí nielen jasnému textu zákona, ale súčasne aj základnému princípu, na ktorom spočíva C. s. p.

Podľa presvedčenia veľkého senátu občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu odmietnutie extenzívnej interpretácie § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p. navrhovanej senátom 6 C nemôže v praxi viesť k nerešpektovaniu ústavného zákazu odmietnutia spravodlivosti (denegatio iustitiae). Pravidlá týkajúce sa prípustnosti dovolania majú za cieľ zaistiť riadny výkon spravodlivosti a zvlášť rešpektovať princíp právnej istoty, ktorá bola nastolená právoplatným rozhodnutím (I. ÚS 106/2019). Otázku posúdenia prípustnosti dovolania rieši zákon. Posúdenie splnenia zákonných predpokladov (podmienok) prípustnosti dovolania s negatívnym výsledkom nemôže viesť k záveru o porušení práv strany sporu (účastníka konania) v prípade, ak zákonné pravidlá dovolanie nepripúšťajú (m. m. IV. ÚS 35/02). Postup príslušného súdu v súlade so zákonom nemôže byť dôvodom na vyslovenie porušenia práva strany sporu, resp. účastníka konania (m. m. I. ÚS 156/2018, II. ÚS 465/2017).

Ústavný súd v rámci svojho rozhodovania dospel k záveru, že k porušeniu princípu vyplývajúceho z čl. 2 ods. 3 ústavy („čo nie je zakázané, je dovolené“) dochádza, ak súd ústavne nekonformným výkladom Civilného sporového poriadku odoprie procesnému úkonu strany ako slobodnému prejavu jej vôle tie dôsledky, ktoré takýmto prejavom zamýšľala vyvolať (II. ÚS 570/2017). Podľa názoru veľkého senátu

ale (na druhej strane) dochádza k porušeniu princípu vyplývajúceho z čl. 2 ods. 2 ústavy („štátne orgány môžu konať iba to, čo majú dovolené a spôsobom ustanoveným zákonom“), ak dovolací súd ústavne nekonformným výkladom Civilného sporového poriadku prizná procesnému úkonu strany tie dôsledky, ktoré zákon s takým prejavom nespájajú.

Právny názor senátu 6 C, ktorý vyjadril v uznesení o postúpení veci, v podstate ani nie je založený na extenzívnej interpretácii ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p. Zreteľne nejde o rozširujúci výklad právnej normy, ale v skutočnosti o dotváranie právneho predpisu o novú právnu normu, teda o sudcovskú tvorbu práva. Predmetný názor senátu 6 C však spočíva na neprípustnom, účelu a zmyslu tohto ustanovenia sa prieciacom doplnení (dotvorení) dôvodov prípustnosti dovolania o ďalší (štvrtý) dôvod prípustnosti dovolania v tomto ustanovení neuvedený. Pritom medzi základné predpoklady dotvárania práva sudcom patrí existencia časti právnej úpravy, ktorá ostala po zákonodarnom procese „otvorená“, takže možno hovoriť o (normatívnej) medzere v práve. Hranicou pre dotváranie práva je ale jasný text príslušného ustanovenia so zreteľne preukázaným úmyslom zákonodarcu. Podľa právneho názoru veľkého senátu v prípade § 421 ods. 1 C. s. p., ktorý v písm. a/, b/ a c/ taxatívne stanovuje, kedy ide o prípustný predmet dovolania, nejde o medzeru v zákone, ktorá by súdu umožňovala dotvoriť toto ustanovenie o ďalší, v ňom výslovne neuvedený dôvod prípustnosti dovolania a pod prípady, ktoré táto právna norma výslovne predpokladá, subsumovať aj (ďalšiu) situáciu, v ktorej sa odvolací súd riadil právnymi závermi zodpovedajúci ustálenej praxi dovolacieho súdu, avšak podľa presvedčenia dovolacieho senátu sa mal od týchto záverov odkloniť.“

18.1. Citované závery v nadväznosti na rozhodovanú vec znamenajú, že:

- podmienky prípustnosti dovolania (vrátane dovolania generálneho prokurátora) stanovuje výlučne zákon;
- pokiaľ nie sú splnené zákonné podmienky prípustnosti dovolania (vrátane dovolania generálneho prokurátora), nemôže dôjsť k odmietnutiu spravodlivosti;
- dovolací súd nemôže rozširovať zákonom stanovené podmienky prípustnosti dovolania (vrátane dovolania generálneho prokurátora), keďže výklad jednotlivých ustanovení Civilného sporového poriadku nemôže protirečiť ich jasnému a nepochybnému zneniu s poukazom na znenie čl. 3 ods. 2 Základných princípov Civilného sporového poriadku;
- štátne orgány (vrátane dovolacieho súdu) môžu postupovať len spôsobom ustanoveným zákonom s poukazom na znenie čl. 2 ods. 2 ústavy;
- ak zákon pri stanovených podmienkach prípustnosti dovolania (vrátane dovolania generálneho prokurátora) ako mimoriadneho opravného prostriedku nepokrýva určité situácie [resp. nepriznáva určitým subjektom podať dovolanie (napr. intervenientovi, ak netvoril so stranou, na ktorej vystupoval, nerozlučné spoločenstvo s poukazom na znenie ustanovenia § 425 C. s. p. - k tomu vid' aj 1Obdo/73/2018 a 3Obdo/2/2020) alebo podnet na podanie dovolania generálneho prokurátora], nezakladá to oprávnenie dovolacieho súdu, aby postupom podľa čl. 4 ods. 2 Základných princípov Civilného sporového poriadku rozširoval alebo inak upravoval podmienky dovolacieho konania vrátane subjektov, ktorým by patrilo oprávnenie domáhať sa uskutočnenia meritórneho dovolacieho prieskumu.

18.2. Základom totiž je pravidlo obsiahnuté v ustanovení § 419 C. s. p., v zmysle ktorého dovolanie je prípustné len (výlučne) vtedy, ak to zákon pripúšťa. Predmetné pravidlo je s poukazom na znenie ustanovenia § 464 C. s. p. v plnej miere aplikovateľné aj na inštitút dovolania generálneho prokurátora podľa § 458 a nasl. C. s. p.

18.3. Pokiaľ dovolací súd postupuje v rozpore s uvedenými východiskami, ústavne nekonformným výkladom Civilného sporového poriadku prizná procesnému úkonu tie dôsledky, ktoré zákon s takým prejavom nespájajú, čo v konečnom dôsledku predstavuje aj porušenie ústavného príkazu dovolacím súdom podľa čl. 2 ods. 2 ústavy konať spôsobom ustanoveným zákonom. Predmetného ústavne nekonformného postupu sa podľa vo veci rozhodujúceho senátu dopustil práve senát občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu 4 C v uznesení z 28. novembra 2019, sp. zn. 4CdoGp/1/2019, keď napriek jasnému a nepochybnému zneniu ustanovenia § 458 ods. 3 C. s. p. skonštatoval, že intervenient môže podať podnet na podanie dovolania generálneho prokurátora a dovolanie generálneho prokurátora podané na základe podnetu intervenienta vyhodnotil ako procesne prípustné (a generálnym prokurátorom napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie).

19. Senátu obchodnoprávneho kolégia najvyššieho súdu 3 O nie je pritom zrejmá argumentácia uznesením ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 331/2006 v uznesení z 28. novembra 2019, sp. zn. 4CdoGp/1/2019.

19.1. Uznesením z 19. októbra 2006, sp. zn. III. ÚS 331/2006 ústavný súd odmietol ústavnú sťažnosť sťažovateľa proti uzneseniu najvyššieho súdu z 21. apríla 2006, sp. zn. 2MCdo/15/2005 o odmietnutí mimoriadneho dovolania podaného proti rozsudku Okresného súdu Levice na základe podnetu strany sporu (v spore neúspešného žalovaného), v ktorom skonštatoval, že:

„Pri skúmaní, či sú splnené uvedené procesné predpoklady mimoriadneho dovolania, je nutné si uvedomiť, že mimoriadne dovolanie predstavuje výnimku z pravidla stability súdneho rozhodnutia, vyjadreného jeho právoplatnosťou. Podstatou tejto výnimky je účel mimoriadneho opravného prostriedku, ktorým je jeho výnimočné použitie, s cieľom presadiť vecnú správnosť a spravodlivosť súdneho rozhodnutia v odôvodnených prípadoch.

Mimoriadne dovolanie ale môže splniť uvedený účel iba vtedy, ak sú splnené kritéria akceptovateľnosti jeho úpravy. Jedným z týchto kritérií je povinnosť vyčerpať iné, dostupné právne (procesné) prostriedky nápravy pochybení, vytýkaných v mimoriadnom dovolaní. Rešpektovanie týchto kritérií právnej úpravy mimoriadnych opravných prostriedkov je nevyhnutné z hľadiska princípov právneho štátu (čl. 1 ústavy), ale aj z aspektov práva na súdnu ochranu (čl. 46 ústavy) a práva na spravodlivý proces v súlade s hodnotami, ktoré sa zaručujú čl. 6 ods. 1 Dohovoru.

Ochrana poskytovaná mimoriadnym dovolaním je prípustná teda len subsidiárne, t. j. vtedy, ak osoba, ktorá sa domáha podania mimoriadneho dovolania, neúspešne využila všetky zákonom dovolené a efektívne prostriedky na ochranu svojich práv a zákonom chránených záujmov, alebo takéto právne prostriedky nemala k dispozícii, príp. boli tu objektívne prekážky, ktoré jej znemožnili ich využitie. Z tohto zákonného predpokladu vyplýva významné obmedzenie prípustnosti mimoriadneho dovolania, ktoré zabezpečuje jeho výnimočnosť, v súlade s teoretickou podstatou mimoriadneho opravného prostriedku (podrobnejšie pozri uznesenie ústavného súdu sp. zn. PL. ÚS 57/99).

Účastník konania (žalovaný), ktorý podal podnet na podanie mimoriadneho dovolania, nevyužil žiadne zákonom dovolené a efektívne procesné prostriedky nápravy ním tvrdeného nezákonného stavu; dovolateľ ani netvrdil, že by tu boli objektívne prekážky, ktoré by žalovanému bránili v ich využití v rámci riadneho inštančného postupu. Z týchto dôvodov mal preto dovolací súd za to, že generálny prokurátor nebol oprávnený podať v danej veci (bagateľnej - príslušenstvo pohľadávky takou je) mimoriadny opravný prostriedok, ktorým by sa mal vecne zaoberať najvyšší súd. Vzhľadom na uvedené dovolací súd dovolanie odmietol.“

19.2. Z predmetného rozhodnutia však nie je možné vyvodiť záver prezentovaný senátom občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu 4 C, že pokiaľ určitý subjekt (v danom prípade intervenient) nemôže podať proti určitému rozhodnutiu súdu prvej inštancie odvolanie ako účinný prostriedok na ochranu svojich práv a zákonom chránených záujmov, je oprávnený podať podnet na podanie dovolania generálneho prokurátora.

19.3. Naopak v tomto prípade platí to, čo uviedol vo veci rozhodujúci senát dovolacieho súdu už vyššie (viď predovšetkým body 16.1., 17., 17.1., 17.2., 17.3. a 17.4. vyššie).

20. Vzhľadom na uvedené zastáva senát obchodnoprávneho kolégia najvyššieho súdu 3 O názor, že: Intervenient nemôže s poukazom na znenie ustanovenia § 458 ods. 3 C. s. p. podať spôsobilý podnet na podanie dovolania generálneho prokurátora.

Pokiaľ napriek tomu, že intervenient nedisponuje zákonným oprávnením na podanie podnetu na podanie dovolania generálneho prokurátora, generálny prokurátor podá dovolanie podľa § 458 C. s. p., najvyšší súd musí takéto dovolanie ako neprípustné odmietnuť podľa ustanovenia § 447 písm. c/ C. s. p. v spojení s § 464 C. s. p. bez toho, aby sa zaoberal dôvodmi uvádzanými generálnym prokurátorom, keďže nie je splnený nevyhnutný predpoklad pre podanie tohto mimoriadneho opravného prostriedku, ktorým je existencia podnetu strany sporu na jeho podanie.

21. Vzhľadom k tomu, že trojčlenný senát najvyššieho súdu 3 O dospel pri predbežnom prejednaní dovolania generálneho prokurátora pri posúdení otázky prípustnosti dovolania (t. j. otázky kľúčovej pre vydanie rozhodnutia o dovolaní) k odlišnému právnemu záveru, než vyslovil najvyšší súd v uznesení z 28. novembra 2019, sp. zn. 4CdoGp/1/2019 (viď body 11. až 20. vyššie), ktorý je zároveň zhodný s

právnym záverom vysloveným v uznesení z 26. septembra 2019, sp. zn. 2ObdoG/2/2017, nemôže o veci sám meritórne rozhodnúť, keďže rozhodnutie o dovolaní generálneho prokurátora (a definitívne vyriešenie otázky prípustnosti dovolania generálneho prokurátora podaného na základe podnetu intervenienta) patrí do výlučnej právomoci veľkého senátu obchodnoprávneho kolégia najvyššieho súdu.

21.1. Nakoľko v rozhodovanej veci boli naplnené zákonné podmienky pre postup podľa ustanovenia § 48 ods. 1 C. s. p., vo veci rozhodujúci trojčlenný senát obchodnoprávneho kolégia najvyššieho súdu 3 O uznesením rozhodol o postúpení veci na prejednanie a rozhodnutie veci veľkému senátu obchodnoprávneho kolégia najvyššieho súdu.

22. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.